

dering og afhænge af, hvad formålet med værgemålet er. Af betydning er det således, om værger især skal varetage personlige eller økonomiske anliggender, og i sidstnævnte tilfælde indgår også størrelsen og sammensætningen af formuen i overvejelserne. Ved personlige værgemål vil det oftest være mest naturligt, at værger søges i kredsen blandt de nærmeste. Der må lægges afgørende vægt på holdningen hos den, der undergives værgemål, således at dennes ønsker i videst muligt omfang imødekommes. Endvidere må der tages hensyn til holdningen hos familien til den pågældende. Ved uenighed i familien vil dette i nogle tilfælde efter en konkret vurdering tale for at vælge en udenforstående, herunder eventuelt en professionel, som værge.

Udvalget har fundet det hensigtsmæssigt i højere grad end nu at have faste, professionelle værger, først og fremmest til varetagelse af økonomiske anliggender. Dermed vil statsamternes vanskeligheder ved at finde egnede værgeemner blive mindsket. Samtidig vil det blive muligt at opnå en ordening, hvor personer med særlig viden og interesse vil kunne tilrettelægge arbejdet med varetagelse af værgemål på en rationel måde. Herved vil værgemålshonorarerne også finde et rimeligt leje.

I betænkningen er muligheden for at beskikke to værger for en voksen under værgemål blevet overvejet. Et *mindretal (2 medlemmer)* har fundet, at der bør være mulighed for, at forældre, der hidtil begge har været værger, beskikkes til at fortsætte værgemålet, når værgemål iværksættes for en ung i umiddelbar tilslutning til myndighedsalderens indtræden, jf. mindretallets lovudkast § 11, stk. 2. Baggrunden er hensynet til forældrene, som vil kunne finde det uheldigt, at kontinuiteten i værgemålet brydes, at deres fælles ansvar for fællesbarnet ophører, og at en af dem skal vælges som værge fremfor den anden.

Udvalgets flertal (8 medlemmer) har derimod ikke fundet, at der bør indføres en sådan særregel. Flertallet har henvist til, at det praktiske behov herfor forekommer meget begrænset, at værgemålet og samarbejdet med myndighederne bliver mere besværligt, at der vil kunne opstå legitimitetsproblemer i relation til forretningsdrivende og andre mulige aftaleparter, og at der vil være knyttet problemer til et sådant fælles værgemål. Der henvises til betænkningen side 230 f.

Justitsministeriet er enig med mindretallet i, at forældre til en ung, der kommer under værgemål i tilknytning til det fyldte 18. år, formentlig i nogle tilfælde vil kunne ønske at fortsætte opgaven som værger i forening. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at de grunde, som anføres af flertallet, taler for, at der for voksne, der kommer under værgemål, kun bør beskikkes én værge. Hertil kommer, at forældre, som hidtil har fungeret sammen som værger, må antages også at kunne arbejde sammen om de opgaver, der er forbundet med værgemålet, selv om kun en af dem beskikkes som værge og får legitimation til at handle på vegne af den unge. Justitsmi-

nisteriet har på den baggrund ikke medtaget mindretallets udkast til § 11, stk. 2, i lovforslaget.

Endvidere har det samme *mindretal i udvalget* foreslået, at der under særlige omstændigheder skal kunne beskikkes to værger med hver deres afgrænsede opgaver og område, jf. lovudkastet i betænkningen § 11, stk. 3, og betænkningen side 231 f. Mindretallet har i den forbindelse henvist til retsstillingen i Norge og Sverige, hvor der er mulighed for at udpege forskellige værger med adskilte opgaver, og til, at en lignende ordening findes i Danmark i dag med muligheden for testamentariske værger ved siden af den beskikkede. Samtidig skønnes der under hensyn til de af udvalget foreslåede forskellige og individuelt udformede værgemål at være et større behov i fremtiden for opdelt værgemål, herunder hvis tanken om professionelle værger vinder frem. Disse udvalgsmedlemmer har anført, at eventuelle kompetencestridigheder kan imødegås ved en præcisering af de to værgemåls områder, og desuden kan strid mellem værgerne forelægges statsamtet til afgørelse, eventuelt med en ny værgebeskikkelse til følge.

Udvalgets flertal har derimod fundet, at der ikke bør indføres en sådan ordening med to værger med hver deres område. Som begrundelse herfor har disse medlemmer bl.a. anført, at kompetencen generelt vil være vanskelig at fastlægge, hvilket ville medføre vanskelige grænsedragninger og konfliktløsninger for statsamterne, at tilsynet ville blive vanskeligere og mere omfattende; at ansvaret ville kunne forflygtiges, og at honorarudgifterne vil kunne blive for store.

Justitsministeriet er enig med flertallet i, at en ordening, hvorefter der kan beskikkes to værger med hver sit område, vil kunne give anledning til væsentlige problemer. Dette er bl.a. også baggrunden for, at de gældende regler om testamentsværger i overensstemmelse med forslaget i betænkningen side 301-302 foreslås ophævet, jf. herom nærmere de almindelige bemærkninger nedenfor i afsnit 12.2.3. Endvidere er der mulighed for, at værger ved mere omfattende værgemål kan antage bistand til varetagelsen af værgeopgaverne, ligesom det vil være muligt for værger at rådføre sig med andre, f.eks. de pårørende, inden værger træffer afgørelse.

Justitsministeriet har derfor ikke fundet grundlag for at medtage mindretallets forslag i lovforslaget.

Justitsministeriet kan i øvrigt tiltræde de forslag, som udvalget har stillet vedrørende værgesagerne, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Om beskikkelse af foreløbige værger efter lovforslagets § 21 henvises til afsnit 4.7.